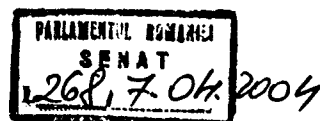

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.*

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că *„persoanele asigurate care au realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3”*.

Din cuprinsul Expunerii de motive rezultă că potrivit susținerilor inițiatorilor, măsurile preconizate prin această propunere legislativă au ca finalitate înlăturarea inechităților, determinate de tratamentul juridic diferit al persoanelor la care handicapul a intervenit înaintea dobândirii calității de asigurat, față de persoanele la care handicapul a intervenit ulterior dobândirii acestei calități. Inițiatorii concluzionează, în cuprinsul Expunerii de motive, că *„un cetățean care suferă un accident, rămânând cu handicap grav, accentuat sau mediu, accident care intervine, de*

exemplu, după o lună de la angajare, perioadă în care, de regulă, obține calitatea de asigurat, nu beneficiază de reducerea stagiului de cotizare și a vârstei standard de pensionare”.

II. Observații și propuneri

1. Considerăm că există o deosebire esențială între situația persoanelor asigurate în sistemul public de pensii, care au un stagiul de cotizare realizat în condiții de handicap preexistent calității de asigurat și situația persoanelor asigurate în acest sistem, care datorită unor deficiențe fizice, senzoriale, psihice sau mentale, survenite în timpul activității profesionale, respectiv ulterior calității de asigurat, generate de accidente sau de boli obișnuite, sunt încadrate în grade de invaliditate, în condițiile Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce justifică un tratament juridic deosebit.

Persoanele cu handicap în accepțiunea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări prin Legea nr. 519/2002, sunt definite ca fiind acele persoane cărora mediul social neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața socială, potrivit vârstei, sexului, factorilor sociali, materiali, culturali proprii, necesitând măsuri de protecție specială în sprijinul integrării lor sociale și profesionale.

În condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 pot fi persoane cu handicap numai persoanele cu deficiențe senzoriale fizice sau mentale, congenitale sau dobândite înaintea încadrării în muncă, pentru care s-a impus luarea unor măsuri speciale pentru adaptarea mediului social în funcție de natura și gravitatea handicapului lor.

2. Ordonanța sus amintită nu stabilește în favoarea persoanelor cu handicap dreptul la pensie pentru limită de vârstă sau invaliditate.

Pentru valorificarea drepturilor de pensie se aplică corespunzător dispozițiile Legii nr. 19/2000.

Astfel, în măsura în care nu se poate face integrarea socială și profesională prin adaptarea mediului social, a locului de muncă în funcție de natura handicapului, se poate pune problema încadrării acestor persoane în categoria persoanelor cu handicap. *Acestea sunt persoanele cu handicap congenital, preexistent calității de asigurat, cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 47 din Legea nr. 19/2000.*

Persoanele care au dobândit deficiențe în timpul activității profesionale sunt considerate persoane invalide, care au desfășurat activitate în condiții normale de muncă fără a fi necesară adaptarea locului de muncă sau a mediului social. Această categorie de persoane beneficiază de pensie pentru limită de vârstă în condiții identice cu toți ceilalți asigurați ai sistemului, dar în unele situații pot beneficia și de drepturile speciale recunoscute de Legea nr. 519/2002.

În condiția în care aceste deficiențe au fost determinate de accidente de muncă sau boli profesionale, asigurații pot beneficia de pensie de invaliditate fără stagiul de cotizare.

Pentru deficiențele determinate de boli obișnuite este necesar un stagiul minim de cotizare stabilit în raport cu vârsta asiguratului la data ivirii invalidității.

Precizăm că perioadele în care persoanele au beneficiat de pensie de invaliditate constituie stagiul de cotizare care se valorifică la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

3. Anexăm *fișa financiară* privind aplicarea prevederilor propunerilor legislative în speță, din care rezultă că accesul la pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei și a stagiului de cotizare ar fi nelimitat pentru o categorie de persoane care nu au fost avute în vedere de legiuitor, diminuând considerabil fondurile asigurărilor sociale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele prezentate, Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.

Cu stimă,
Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului